

«Ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ»

23/03/2025

Ἡ κοινωνία ἀγάπης τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶναι ἡ πηγή τῆς ἀγάπης ποὺ ἔχει ὁ Θεὸς γιὰ τὸν κόσμον καὶ τὸν ἄνθρωπον, γιὰ τὴν δημιουργία Του· καὶ εἶναι τόσο μεγάλη καὶ ἀστείρευτη αὐτὴ ἡ ἀγάπη ὥστε ὁ Θεὸς ἔδωσε τὸν Υἱὸ Του τὸν μονογενῆ γιὰ νὰ μὴν χαθεῖ ὅποιος πιστεύει σὲ Αὐτὸν. Ἀπὸ ἀγάπη ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Θεὸς «σὰρξ ἐγένετο» καὶ ἔζησε ἀνάμεσά μας καὶ κήρυξε μετάνοια καὶ ἐπιστροφή στὸ Θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ ὕψώθηκε στὸν Σταυρὸ καὶ πάτησε τὸν θάνατον καὶ νικητὴς Ἀναστήθηκε καὶ μᾶς συνανασταίνει μαζί Του.

Ὁ Κύριος καὶ Θεὸς καὶ Σωτὴρ ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, Ἐσταυρωμένος, συνεσταύρωσε μαζί Του τὸν «παλαιὸν ἡμῶν ἄνθρωπον», τὰ πάθη μας, τὶς ἀμαρτίες μας, τὴν πτώση μας, τὴν πτώση ὅλης τῆς ἀνθρωπότητας, ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Καὶ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ γευόμενος θανάτου ὁ Κύριος ὡς ἄνθρωπος, θανάτωσε ὡς Θεὸς, ὄχι μόνον τὸν θάνατον ἀλλὰ καὶ τὸν «παλαιὸν ἡμῶν ἄνθρωπον», καὶ τὰ πάθη μας, καὶ τὶς ἀμαρτίες μας, καὶ τὴν πτώση μας. Καὶ κατῆλθε στὸν ἄδην ὁ Κύριός μας καὶ μὲ τὴν ἀστραπὴ τῆς Θεότητος νέκρωσε τὸν θάνατον. Καὶ Ἀνεστήθη, ἐκ νεκρῶν ὁ Κύριος καὶ μᾶς ἔδωσε, μᾶς χάρισε, Ἀνάσταση καὶ Ζωή, καινὸν, διὰ τῆς μετανοίας, ἄνθρωπον, «ἵνα καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν» καὶ «συζήσωμεν αὐτῷ» στὴν Βασιλεία Του. Ἀρκεῖ καὶ ἡμεῖς νὰ τὸ θέλουμε! Ἀρκεῖ τὸ Θέλημά Του νὰ γίνῃ θέλημά μας!

Ἀγάπη εἶναι ὁ Θεὸς μας καὶ ἀπὸ ἀγάπη γιὰ μᾶς ἀνέβηκε στὸν Σταυρὸ ὥστε νὰ μᾶς λυτρώσῃ ἀπὸ τὸν θάνατον καὶ ἀπὸ ἐμᾶς ζητᾷ νὰ μὴν ντρεπόμαστε γι' Αὐτὸν καὶ τοὺς λόγους Του, ποὺ εἶναι ἡ Ἀλήθεια καὶ ἡ Ζωή. Ἀθλητὲς τῆς ἀγάπης μᾶς θέλει ὁ Χριστὸς μας, ἀθλητὲς τῆς ἀγάπης ἀνιδιοτελεῖς, ποὺ δὲν σταματοῦν ποτὲ τὸν ἀγῶνα. Μαχητὲς δυνατοῦς τοῦ ἀγαθοῦ, μαχητὲς οἱ ὅποιοι προσκυνοῦμε τὸν Σταυρὸ Του καὶ σηκώνουμε τὸν δικό μας σταυρὸ καὶ ἀνεβαίνουμε σὲ αὐτὸν καὶ οἱ ὅποιοι δὲν θὰ διστάσουμε στιγμὴ νὰ τσαλακώσουμε τὴν εἰκόνα μας, τοῦ καθωσπρεπισμοῦ, ἀπέναντι, στὴν ὕβρη, στὴν χλεύη, στὴν κοροϊδία, στὸ ἄδικο, στὴν κατάρα, στὸ μῖσος, στὸ διωγμὸ, στὴν ἔχθρα, καὶ αὐτὸ πρὸς δόξαν Θεοῦ, πρὸς δόξαν δική Του. Μαχητὲς δυνατοῦς τοῦ ἀγαθοῦ γιὰτὶ μόνον ἔτσι νικᾶτε ὁ πονηρὸς καὶ πλάνος.

Ὁ Τίμιος Σταυρὸς, πάνω στὸν ὁποῖο ἡ Ἀλήθεια ἐθριάμβευσε, ἀρχικὰ χάθηκε, χῶματα τὸν σκέπασαν καὶ τὸν ἔκρυψαν ἀπὸ τοὺς διῶκτες τῆς Ἀλήθειας, τοῦ Χριστοῦ καὶ ὅσων πίστευαν σὲ Αὐτὸν. Αὐτὸς ὁ Σταυρὸς ὅμως ἐνέπνεε καὶ στήριζε τοὺς Ζωντανοὺς στὴν πίστη στὸν Χριστὸ μας ἄνθρώπους.

Ὁ Τίμιος Σταυρὸς πρῶτος ἀναζητήθηκε ἀπὸ τοὺς Χριστιανοὺς ὅταν ἠρέμησαν ἀπὸ τοὺς διῶκτες. Ἡ Ἁγία Ἐλένη μὲ τὴν προτροπὴ τοῦ υἱοῦ τῆς Ἁγίου Κωνσταντίνου καὶ τὶς προσευχὰς τοῦ Ἁγίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Μακαρίου ἀνέσυρε ἀπὸ τὰ χῶματα τὸν Τίμιον Σταυρὸν καὶ τὸ Πατριαρχεῖο τῶν Ἱεροσολύμων πρῶτο ὄρισε τὴν ἑορτὴ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως τὴν πρώτη Κυριακὴ μετὰ τὴν ἕκτη Μαρτίου (ἡμέρα εὐρέσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ) καὶ ἀκολουθῶς σύμπασα ἡ Ἐκκλησία ὄρισε τὴν Γ' Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν, ὡς Κυριακὴ τῆς

Σταυροπροσκυνήσεως, ὥστε νὰ ἐνισχύει ὅλη τὴν Οἰκουμένη καὶ νὰ Τὸν προσκυνοῦν, τὸν Τίμιο Σταυρὸ, καὶ δύναμη νὰ παίρνουν ἀπὸ Αὐτὸν νὰ συνεχίσουν τὸν ἀγῶνα τους, οἱ μετανοημένοι ἀποστάτες ἀπὸ τὴν Χάριν τοῦ Θεοῦ, οἱ ἐπιστρέφοντες στὴν Δόξα τοῦ Θεοῦ, ἄνθρωποι.

Ἡ Ἐκκλησία μας δὲν τιμᾷ τὸν σταυρὸ αὐτὸ καθεαυτὸ, ὡς ἀπλὸ σχῆμα, ἀποδεσμευμένο ἀπὸ τὸν Ἐσταυρωμένο Κύριο. Αὐτὸ δὲν θὰ ἦταν πράγματι ὀρθὴ πίστις. Ἀλλὰ Τὸν τιμᾷ, ὡς τὸ σύμβολο τῆς μεγάλης θυσίας τοῦ Χριστοῦ, ἀπὸ τὴν ὁποία ἀπορρέει ἡ χάρις, ὁ ἁγιασμός καὶ ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Τὸν ἀσπάζεται καὶ τὸν προσκυνεῖ ὡς Τὸ Σημεῖο τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἔχει προσλάβει μυστηριακὰ καὶ ἀκατάληπτα τὴ Χάρις καὶ τὴν Δύναμή Του. Βλέποντας ὁ πιστὸς τὸ σχῆμα τοῦ σταυροῦ, κάνοντας τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ, προσκυνώντας τὸν «τύπον» καὶ τὸ σύμβολο τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, βλέπει μὲ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς του καὶ προσκυνεῖ τὸν Ἐσταυρωμένο Ἰησοῦ.

«Δὲν ἀσπαζόμαστε τὸν Σταυρὸ ὡς Θεό, ἀλλὰ δείχνουμε ἔτσι τὴ γνήσια διάθεση τῆς ψυχῆς μας πρὸς τὸν Ἐσταυρωμένο», γράφει ὁ Ἅγιος Ἰερώνυμος, καὶ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς διευκρινίζει ὅτι, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ Τίμιο Ξύλο, «προσκυνοῦμε καὶ τὸν τύπο τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιῦ Σταυροῦ, ἂν καὶ εἶναι ἀπὸ διαφορετικὴ ὕλη κατασκευασμένος, ὄχι βέβαια τιμώντας τὴν ὕλη, ἀλλὰ τὸν τύπο, ὡς σύμβολο τοῦ Χριστοῦ».

Καὶ ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλὸς Θεολογικὰ καὶ ἀπλὰ μᾶς διδάσκει:

«*Ακούσατε, χριστιανοί μου, πῶς πρέπει νὰ γίνεται ὁ σταυρὸς καὶ τί σημαίνει. Μᾶς λέγει τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον πῶς ἡ ἁγία Τριάς, ὁ Θεός, δοξάζεται εἰς τὸν οὐρανὸν περισσότερο ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους. Τί πρέπει νὰ κάμῃς καὶ ἐσύ; Σμίξεις τὰ τρία σου δάκτυλα μὲ τὸ δεξιὸν τὸ χέρι σου καὶ, μὴν ἠμπορώντας νὰ ἀνεβῆς εἰς τὸν οὐρανὸν νὰ προσκυνήσῃς, βάνεις τὸ χέρι σου εἰς τὸ κεφάλι σου, διότι τὸ κεφάλι σου εἶναι στρογγυλὸ καὶ φανερῶναι τὸν οὐρανόν, καὶ λέγεις μὲ τὸ στόμα: Καθὼς ἐσεῖς οἱ ἄγγελοι δοξάζετε τὴν ἁγίαν Τριάδα εἰς τὸν οὐρανόν, ἔτσι καὶ ἐγώ, ὡς δοῦλος ἀνάξιος, δοξάζω καὶ προσκυνῶ τὴν ἁγίαν Τριάδα. Καὶ καθὼς αὐτὰ τὰ δάκτυλα εἶναι τρία -εἶναι ξεχωριστά, εἶναι καὶ μαζι- ἔτσι εἶναι καὶ ἡ ἁγία Τριάς, ὁ Θεός, τρία πρόσωπα καὶ ἓνας μόνος Θεός. Κατεβάζεις τὸ χέρι σου ἀπὸ τὸ κεφάλι σου καὶ τὸ βάνεις εἰς τὴν κοιλίαν σου καὶ λέγεις: Σὲ προσκυνῶ καὶ σὲ λατρεύω, Κύριέ μου, ὅτι κατεδέχθης καὶ ἐσαρκώθης εἰς τὴν κοιλίαν τῆς Θεοτόκου διὰ τὰς ἁμαρτίας μας. Τὸ βάζεις πάλιν εἰς τὸν δεξιόν σου ὤμον καὶ λέγεις: Σὲ παρακαλῶ, Θεέ μου, νὰ μὲ συγχωρήσῃς καὶ νὰ μὲ βάλῃς εἰς τὰ δεξιὰ μὲ τοὺς δικαίους. Βάνοντάς το πάλιν εἰς τὸν ἀριστερὸν ὤμον, λέγεις: Σὲ παρακαλῶ, Κύριέ μου, μὴ μὲ βάλῃς εἰς τὰ ἀριστερὰ μὲ τοὺς ἁμαρτωλούς. Ἐπειτα, κύπτοντας κάτω εἰς τὴν γῆν: Σὲ δοξάζω, Θεέ μου, σὲ προσκυνῶ καὶ σὲ λατρεύω ὅτι, καθὼς ἐβάλθηκες εἰς τὸν τάφον, ἔτσι θὰ βαλθῶ καὶ ἐγώ. Καὶ ὅταν σηκῶνεσαι ὀρθός, φανερώνεις τὴν Ἀνάστασιν, καὶ λέγεις: Σὲ δοξάζω, Κύριέ μου, σὲ προσκυνῶ καὶ σὲ λατρεύω, πῶς ἀναστήθηκες ἀπὸ τοὺς νεκρούς, διὰ νὰ μᾶς χαρίσῃς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. Αὐτὸ σημαίνει ὁ πανάγιος σταυρὸς».*

π. Ἐφραίμ Ντέτσικας
Ἐφημέριος ἐνορίας Περιβλέπτου
Πόλεως Ἰωαννίνων